

Arrest

nr. 279 693 van 28 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat N. EL JANATI en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een sjiitische moslima te zijn geboren te Najaf (Zuid-Irak) op 4 februari 1975. U trouwde op 3 september 1991, op 15-jarige leeftijd, met uw echtgenoot. Jullie kregen vijf kinderen samen: S.A.A.S., S.Z.A., S.S.A. (OV X), S.M.A. (OV X) en S.M.A. (O.V. X).

Uw echtgenoot werd rond maart 2018 meermaals bedreigd op zijn werk door collega's omwille van zijn weigering samen te werken om geld, dat bedoeld was voor een waterproject, te verduisteren. Op 10.04.2018 werd uw echtgenoot vervolgens voor jullie voordeur vermoord. De daders zijn nooit gevonden. Uw oudste zoon Mo. had het moeilijk met het overlijden van zijn vader en de onwetendheid aangaande diens moordenaars. Daarom ging hij regelmatig informatie inwinnen in het politiekantoor. Hij werd vervolgens tot twee keer toe achtervolgd door onbekenden. Bij de tweede achtervolging werd hij ook beschoten. Zes dagen later stonden er gemaskerde mannen voor jullie deur. Zij zeiden dat ze jullie, indien jullie de zaak van uw overleden man verder zouden blijven onderzoeken, allen zouden vermoorden. Na deze bedreiging verlieten jullie jullie woning en jullie verbleven gedurende een drietal maanden, dit tot aan jullie vertrek uit Irak op 10 juli 2018, afwisselend bij uw broer en een vriendin.

Naast het probleem van de moord op uw echtgenoot, de achtervolgingen en beschieting van M. en de bedreigingen die jullie thuis kregen, hadden jullie een tweede probleem in Irak. Voor het overlijden van uw man hadden uw schoonbroers al eens hun wens geuit dat uw dochters M. en S. zouden worden uitgehuwelijkt aan hun neven F. en A.. F. en A. waren reeds getrouwd en hadden elk al kinderen. Uw man weigerde hun verzoek. Na het overlijden van uw man en het verstrijken van de daaropvolgende rouwperiode, kregen uw schoonbroers meer macht en kwamen ze opnieuw langs bij u thuis. Ze drongen er voor de 2e keer op aan uw dochters uit te huwen aan de neven. U antwoordde hen dat u wou dat uw dochters eerst hun studies zouden afwerken. Uw schoonbroers gingen hiermee akkoord. Uw dochters legden effectief hun eindexamens af in juni 2018 en hierna besloot u, samen met uw vijf kinderen, Irak te verlaten. Jullie verliet Irak legaal op 10 juli 2018 met het vliegtuig richting Turkije. Daar bleven jullie drie maanden alvorens verder te reizen. U had geen geld genoeg om iedereen verder mee te nemen op uw vluchtroute dus uw oudste zoon Mo. bleef achter in Turkije. Hij verblijft er tot op heden. Vervolgens reisde u met uw vier andere kinderen, illegaal per vrachtwagen naar België. U en uw twee meerderjarige dochters M. en S. vroegen internationale bescherming aan op 19 oktober 2018.

Het CGVS nam op 23 december 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van uw verzoek. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan de door u afgelegde verklaringen. Ook in hoofde van uw dochters besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uw zoon Mo. kwam in België aan op 29 december 2019. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 6 januari 2020. Op 4 februari 2021 nam het CGVS ook in het kader van zijn verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook tijdens zijn verzoek rezen immers geloofwaardigheidsproblemen.

U tekende beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS in het kader van u en uw dochters bij arrest van 2 juli 2021 daar de Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE) de beslissing van uw zoon Mo. vernietigde bij arrest van 6 mei 2021 en jullie vluchtrelaas met dat van hem verweven was.

Uw dossier, alsook de dossiers van uw dochters en uw zoon werden voor bijkomend onderzoek teruggestuurd naar het CGVS.

U werd vervolgens op 9 maart 2022 bijkomend gehoord in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Ook uw dochters en uw zoon werden bijkomend gehoord. U bleef volharden in hetgeen u reeds voorheen aanhaalde (zie supra).

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: de Iraakse identiteitskaarten van uw zonen Mo. en A. en uw dochter Z. (originelen), de Iraakse identiteitskaart van uw dochter M. (kopie), de Iraakse identiteitskaart van uw dochter S. (kopie) en uw identiteitskaart (kopie), de Iraakse nationaliteitsbewijzen van uzelf, uw zonen Mo. en A. en uw dochter Z. (originelen), de overlijdensakte van uw man (origineel), het proces-verbaal van de moord op uw man (kopie), uw huwelijksakte (origineel), de vliegtickets en visa van u en uw 5 kinderen voor jullie reis van Irak naar Turkije (kopieën), Belgische psychologische attesten (originelen), prints van foto's van papieren betreffende het werk van uw man,

prints van foto's van uw man, uw Iraakse woonstkaart (kopie), prints van foto's van uw zoon Mo. in Turkije en prints van foto's van de eerste pagina's van de Iraakse paspoorten van u en uw 5 kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt weliswaar documenten voor waaruit blijkt dat u kampt met psychologische problemen en hiervoor in België in behandeling bent. Het betreft een attest uitgereikt door Dr. E. Gurning, d.d. 8 november 2018, een attest van psychologische opvolging, d.d. 10 februari 2019 en een schrijven van uw behandelende psychologe, d.d. 16 december 2018. Volgens dit laatste attest kampt u met angstaanvallen, hartkloppingen, gevoelens van verstikking, slaapstoornissen met nachtmerries, woedeaanvallen en depressieve gevoelens. Voorts stelt het document dat u lijdt aan post-traumatische stress (PTSS). Dient hier allereerst te worden opgemerkt dat de drie door u voorgelegde documenten allen dateren van geruime tijd terug. Het meest recente document dateert van 9 maanden terug. Uit dit attest blijkt enkel dat u toen psychologisch werd opgevolgd. De overige twee attesten dateren allen van meer dan een jaar geleden. U legt geen documenten neer waaruit blijkt dat u thans, minstens op het moment van uw laatste persoonlijk onderhoud bij het CGVS, d.d. 9 maart 2022, nog steeds kampte met psychologische problemen en in behandeling was.

*Dit terzijde, voorts kan ook nog worden opgemerkt dat, wat betreft het schrijven van Dr. E. Gurning, dit een gewone huisarts betreft. Bovendien schrijft hij in zijn attest uitdrukkelijk dat u 'mogelijks' kampt met PTSS. Op welke manier hij tot deze specifieke diagnose kon komen, is evenwel niet duidelijk. Het attest van uw psychologe, dat dateert van 16 december 2018, verduidelijkt met welke psychologische klachten u **toen** kampte. Dat u op dat moment deze klachten had wordt op zich niet betwist. Uit niets blijkt echter dat u op het moment van uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS, i.c. 28 november 2019 en 9 maart 2022, nog steeds met deze klachten kampte. Dient hier bovendien nog te worden aan toegevoegd dat u ook zelf op geen enkel moment bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) noch bij het CGVS aanhaalde te kampen met psychologische problemen. Zo werd u bij de DVZ uitdrukkelijk gevraagd naar eventuele bijzondere procedurele noden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure 'internationale bescherming' kunnen bemoeilijken. U antwoordde ontkennend (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ). Ook tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS, d.d. 28 november 2019 en d.d. 9 maart 2022, verwezen u noch uw raadsman naar eventuele psychologische problemen waar u op dat moment mee kampte. Tot slot kan hier nog worden aan toegevoegd dat doorheen uw gehoren ook op geen enkel moment bleek dat u omwille van eventuele psychologische problemen de u gestelde vragen niet begreep dan wel moeilijkheden ondervond om uw relaas op een duidelijke manier uit de doeken te doen en uw procedure 'internationale bescherming' te doorlopen.*

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U haalde aan Irak te hebben verlaten, en er tot op heden niet te kunnen terugkeren, omwille van de een tweevoudige vrees. Enerzijds vreest u dat u en uw kinderen zullen worden gedood door de moordenaars van uw echtgenoot. Zij zouden uw zoon Mo. al bedreigd hebben wanneer hij van zijn werk naar huis kwam en later zouden zij ook jullie bedreigd hebben bij jullie thuis. Anderzijds vreest u uithuwelijking van uw twee dochters M. en S. aan hun neven F. en A.. Nadat uw man overleden was, eisten uw schoonbroers uw dochters op. Verder haalde u ook de algemene beperkte vrijheid voor uw dochters in Irak aan als vluchtredenen (CGVS1, p. 23; CGVS2, p. 14).

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient te worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofdte.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in het kader van uw verzoek grotendeels dezelfde motieven aanhaalt als deze aangehaald door uw zoon Mo.A.S.S. (O.V. 8.976.288) in het kader van zijn verzoek (CGVS2 p. 5). In hoofde van uw zoon werd door de Commissaris-generaal echter besloten tot een weigering van de vluchtelingstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas en vluchtmotieven.

Bijgevolg kan wat deze elementen betreft ook in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Hoewel het werk van uw echtgenoot en zijn overlijden momenteel niet in twijfel worden getrokken door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), heeft uw zoon niet kunnen overtuigen dat er in jullie hoofde nood is aan internationale bescherming, dit omwille van onderstaande redenen.

*Allereerst maakt hij het niet aannemelijk dat uw echtgenoot is vermoord in de door hem geschetste omstandigheden. Zijn uitspraken hieromtrent zijn immers **onvolledig en hypothetisch**.*

*De **documenten** die in dit verband worden voorgelegd, bieden tevens geen extra zicht om uw zoon zijn verklaringen over de vermoedelijke moord op uw echtgenoot te ondersteunen. Zowel in Irak als daarbuiten kunnen immers via corruptie allerlei documenten worden gekocht. Daarnaast wordt tevens gewezen op het feit dat door de politie wordt aangegeven dat de daad gepleegd werd door niet-geïdentificeerde daders. Het enige mogelijke verband met de beroepsactiviteiten van uw echtgenoot blijkt uit de verklaringen die uw zoon zou hebben afgelegd aan de politie. Ook de manier waarop jullie deze documenten in België verkregen, versterkt de reeds gerezen twijfel omtrent de authenticiteit ervan. De foto van het graf van uw echtgenoot voegt niets toe, aangezien niet wordt betwist dat hij overleden is. De overige voorgelegde documenten vormen enkel een indicatie met betrekking tot jullie identiteit, nationaliteit en reisweg, dewelke hier niet ter discussie staan.*

***Tegenstrijdigheden, hiaten en veronderstellingen** in uw zoons verklaringen laten niet toe te besluiten dat uw echtgenoot werd vermoord in de door hem geschetste omstandigheden, en evenmin dat jullie omwille hiervan in het verleden problemen ondervonden en nu nog steeds een vrees zouden hoeven te koesteren.*

*Dat uw zoon zich zou **blootstellen** aan vervolging door naar de werkplek van uw echtgenoot te gaan om informatie in te winnen over zijn vermeende moord, terwijl hij juist uw echtgenoot' collega's verantwoordelijk achtte voor deze moord, is tevens onverenigbaar met zijn vrees voor vervolging.*

Gezien u zich wat de moord op uw echtgenoot steunde op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw zoon én gezien in hoofde van uw zoon werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem aangehaalde verklaringen, kan bijgevolg wat deze elementen betreft ook in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

*Wat betreft jullie vrees voor uw **schoonbroers** en jullie stam dient voorts te worden opgemerkt dat het CGVS tot de conclusie komt dat jullie verklaringen hieromtrent evenmin geloofwaardig zijn. Uw zoon vermeldde hier niets van bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij het CGVS haalt hij plots wel aan dat jullie problemen met hen zouden ondervinden omdat zijn ooms zich na de dood van uw echtgenoot verantwoordelijk verklaarden voor jullie gezin en zouden hebben besloten dat uw dochters dienden te trouwen met hun zonen. Omwille van jullie verzet hiertegen en jullie vlucht naar het buitenland zou hun eer zijn geschonden (CGVS1, zoon Mo. p. 18). Bovendien werden er door elk gezinslid tegenstrijdige verklaringen afgelegd aangaande hoe vaak uw schoonbroers zouden zijn langsgekomen na de dood van uw echtgenoot om uw dochters op te eisen. Zo verklaarde uw zoon dat zij elke dag tijdens de 40 dagen rouwperiode langsgekomen zijn (CGVS2 zoon Mo., p. 13). Uw dochters en uzelf verklaarde dan weer dat het "misschien twee keer of enkele keren" was (CGVS2, p. 7; CGVS2 dochter M., p. 6; CGVS2 dochter S., p. 5)*

Gezien al het bovenstaande heeft uw zoon het CGVS **niet overtuigd** van de realiteit van de dreigingen en de problemen die jullie zouden hebben ondervonden. Hij heeft niet op geloofwaardige wijze aangetoond het land te hebben verlaten of niet te kunnen terugkeren wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming.

U bracht geen andere, eigen elementen aan die een ander licht konden werpen op voorgaande bevindingen. Bijgevolg kan ook in uw hoofde, wat voornoemde elementen betreft, niet worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

De Commissaris-generaal wenst hier voor de volledigheid nog te verwijzen naar de uitgebreide motivering weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw zoon. Een kopie van deze beslissing werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

U haalde in het kader van uw eigen verzoek voorts nog aan een vrees te koesteren voor uw dochters die uitgehuwelijkt zullen worden aan de zonen van uw schoonbroers alsook een vrees voor de vrijheid van uw dochters (CGVS1, p. 4; CGVS2, p. 14). Vooreerst dient te worden gewezen op het feit dat er geen geloof gehecht wordt aan het beeld dat u liet optekenen van het strenge milieu waarin jullie leefden. Zo zouden allebei uw dochters vrij geweest zijn te studeren. Uw dochter S. mocht zelfs studeren op een school die buiten Najaf, ergens tussen Hilla en Kufa, op een 45-tal minuten van jullie woonplaats, ligt (CGVS1 dochter S., p. 7). Uw dochters mochten bovendien hun studies verderzetten en afmaken, zelfs nadat uw schoonbroers hen opeisten (CGVS1, p. 19). Uw dochters hebben daarenboven ook elk een eigen Facebook- en Instagramprofiel (CGVS1 dochter M. p. 4 & CGVS1 dochter S., p. 9-10) en uw dochter S. verklaarde een hoofddoek te dragen uit vrije wil en niet omwille van verplichting (CGVS1 dochter S., p. 11). Verder hadden zij ook geen toestemming nodig om uitstapjes te maken (CGVS1 dochter S., p. 18). Het vermoeden bestaat dan ook dat u een beeld poogt te schetsen van een conservatief en strikt milieu, waarin u en uw dochters amper enige vrijheid hadden, dat echter niet strookt met de realiteit. Dit doet reeds de nodige vragen rijzen met betrekking tot uw gehele geloofwaardigheid.

De bestaande serieuze twijfels aangaande het conservatieve milieu waaruit u zou komen en de beweerde machtspositie van uw schoonbroers, maakt dat ook ernstige vragen kunnen worden gesteld bij u beweerde vrees dat uw dochters zullen worden uitgehuwelijkt.

De waarachtigheid van uw relaas dienaangaande wordt voorts bijkomend onderuit gehaald gelet op volgende bevindingen.

Uw schoonbroers zouden zichzelf na het overlijden van uw man als voogd van uw dochters hebben opgeworpen en u duidelijk hebben gemaakt dat zij vanaf dat moment beslissingsrecht hadden over uw dochters (CGVS1, p. 19, p.29). In die context zouden ze erop gestaan hebben dat uw dochters zouden huwen met hun zonen. Ze zouden dit al eens geopperd hebben ten aanzien van uw man toen hij nog in leven was. Uw man weigerde destijds dit verzoek (CGVS1, p. 19). Na de rouwperiode, volgend op het overlijden van uw man, kwamen uw schoonbroers opnieuw bij jullie thuis langs om de uithuwelijking alsnog op te eisen. U antwoordde dat uw dochters eerst hun studies dienden af te maken (CGVS1, p. 19). Uw schoonbroers gingen hiermee akkoord, dit zonder enige verdere discussie. Eens uw dochters afgestudeerd waren, zijn jullie vertrokken uit Irak (CGVS1, p. 26). Uit uw dochter haar verklaring bleek dat uw schoonbroers pas drie maanden na jullie vertrek realiseerden dat jullie niet meer in Irak waren (CGVS1 dochter M., p. 14). Indien uw schoonbroers daadwerkelijk zoveel macht hadden en zo'n stevige claim legden op uw dochters, mag het wel verbazen dat uw man hun eis zomaar naast zich heeft kunnen leggen toen ze hem voor zijn dood over een uithuwelijking spraken, dit zeker gezien het feit dat uw man de jongste broer was van de familie (CGVS1, dochter S., p.11). Eveneens heel opmerkelijk is het feit dat ook u, na het overlijden van uw man, uw schoonbroers zo gemakkelijk heeft kunnen afwimpelen en hun eis op de lange baan heeft kunnen schuiven. Dat uw schoonbroers bovendien akkoord zouden gegaan zijn met het feit dat uw dochters eerst hun studies afmaakten, druist ook regelrecht in tegen het beeld dat u van hen poogt op te hangen, i.c. heel conservatief en hevige voorstanders van de stammentradities (CGVS1, p. 22, p. 28; CGVS2, p. 10). De vaststelling dat u er bovendien op stond dat uw dochters eerst hun studies nog afmaakten, en zij dit ook effectief deden, ondermijnt verder de geloofwaardigheid, minstens de ernst

van uw beweerde vrees. Gezien u de 'geplande uithuwelijking' van uw dochters thans opwerpt als één van dé redenen waarom u uw land verliet, kan toch verondersteld worden dat u zo snel mogelijk alles in het werk zou stellen om uw dochters in veiligheid te brengen en niet hen eerst nog hun studies zou hebben laten afmaken. Dat uw schoonbroers u ook verder niet in de gaten hebben gehouden en /of direct na het afstuderen van uw dochters teruggekeerd zijn naar jullie om de huwelijken in realiteit om te zetten, is eens zo onaannemelijk. Immers, uw dochters studeerden af in juni 2018 en jullie verlieten pas op 10 juli 2018 het land. Zoals reeds hoger werd opgemerkt, bleken uw schoonbroers ook pas drie maanden na jullie vertrek te weten dat jullie uit Irak vertrokken waren (zie supra – CGVS1 M., p. 14). Dit is compleet onaannemelijk en tast de geloofwaardigheid van uw relaas, en bijgevolg ook uw vrees, verder aan.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat de handelingen die u stelde, of eerder het gebrek eraan, om te pogen een oplossing te vinden voor uw probleem verder afbreuk doet aan de waarachtigheid van uw relaas. U ondernam geen enkele poging om te bemiddelen, via andere mannelijke verwanten bijstand te krijgen noch heeft u ook maar ergens geïnformeerd naar de eventuele mogelijkheden aan de gedwongen huwelijken te ontkomen (CGVS1, p. 15). Dit is niet mogelijk en er bestaan geen mogelijkheden om eraan te ontkomen, zo stelde u zonder meer (CGVS1 p. 23). Waarop u deze stelling baseert, is evenwel niet duidelijk. Uit niets blijkt dat u ook maar enige poging, minstens u te informeren, hieromtrent heeft ondernomen. Dat u naliet dit te doen haalt de waarachtigheid, minstens de ernst, van uw beweerde problemen in Irak, en bijgevolg van uw vrees, duidelijk onderuit. Kan immers verwacht worden dat u alles in werking zou stellen om de veiligheid van uw dochters te kunnen garanderen, laat staan een uitweg te vinden voor de situatie waarin jullie zich bevonden alvorens het land te verlaten.

Het geheel van voorgaande maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen als zouden uw dochters in Irak het risico lopen te worden uitgehuwelijkt aan hun neven. Bijgevolg kan evenmin enig geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor uw schoonbroers ingeval van terugkeer omdat u de huwelijken saboteerde door met uw dochters naar het buitenland te vluchten.

Naast voorgaande dient tot slot, doch niet in het minst, nog te worden gewezen op verschillende ongerijmdheden tussen uw verklaringen en de verklaringen afgelegd door uw kinderen, en dit met betrekking tot meerdere kernelementen van uw relaas.

Zo verklaarde u dat u na het overlijden van uw man samen met uw zoon Mo. een taxi had genomen naar het ziekenhuis. Echter, uw dochter verklaarde dat uw zoon Mo. mee was gegaan in de politiewagen en dat alleen u een taxi genomen had (CGVS1, p. 8 & CGVS1 dochter M., p. 6). Ook over de laatste weken die jullie spendeerden voor jullie vertrek uit Irak bleken er onduidelijkheden en vertelden jullie elk een andere versie. Zo verklaarde u dat jullie de laatste drie maanden voor jullie vertrek uit Irak schipperden tussen het huis van uw broer en het huis van uw vriendin. Jullie verbleven telkens een week bij de ene, en een week bij de andere (CGVS1, p. 20, pg. 26-27). Uw dochter verklaarde nochtans dat jullie slechts een tweetal weken voor jullie vertrek bij uw broer en vriendin verbleven, en direct hierna vertrokken zijn (CGVS1 dochter M., p. 8-9). Wanneer uw dochter geconfronteerd werd met uw verklaringen, paste ze haar verhaal aan en verklaarde ze toch enkele keren van de een naar de andere verhuisd te zijn geweest, en dit telkens voor een week (CGVS1, dochter M., p. 10). Uw andere dochter verklaarde dan weer aanvankelijk dat jullie in jullie eigen huis gewoond hebben, tot en met de dag van jullie vertrek, en ook vanop dit adres vertrokken te zijn uit Irak (CGVS1 dochter S., p. 4). Later veranderde ook zij haar versie en beweerde ze toch afwisselend gewoond te hebben bij uw broer en uw vriendin. Echter zij verklaarde dat jullie een maand bij de oom en ook ongeveer een maand bij de vriendin verbleven, in plaats van afwisselende periodes van een week (CGVS1 dochter S. p. 15).

Wat betreft jullie paspoorten legden jullie eveneens tegenstrijdige verklaringen af. Waar u verklaarde dat u deze diende af te geven aan de smokkelaar **in Turkije** (CGVS2, p. 5), verklaarde uw dochter dan weer deze afgegeven te hebben aan de smokkelaar **na jullie aankomst in België** (CGVS2 M., p. 5). Ook legden jullie vage verklaringen af aangaande het contact dat jullie al dan niet nog hebben met uw broer. Zo verklaarde u dat u uw gsm verloren bent in de trein in België en daarom geen enkel contact meer heeft met hem. U en uw dochter verklaarden daarentegen beiden dat u uw gsm verloor zes maanden na aankomst in België, dat uw broer dus wel wist dat jullie in België waren maar sinds dit verlies is er geen contact meer (CGVS2, p. 10; CGVS2 M., p. 4).

Uw zoon verklaarde dat zijn oom helemaal niet op de hoogte is dat jullie in België waren noch wist hij hoe of wanneer u al dan niet uw gsm verloren zou hebben (CGVS2 Mo., p. 6).

Waar u verklaarde dat uw zoon, na de inval bij jullie thuis en de verhuis naar uw broer, zijn onderzoek naar het verdwijnen van zijn vader verderzette – onder andere door bezoeken aan vrienden van uw overleden echtgenoot te brengen (CGVS2, p. 13) – verklaarde uw dochter dan weer dat uw zoon na de verhuis naar uw broer zijn onderzoek compleet stil heeft gelegd omdat hij te bang was dit te hervatten (CGVS2 M., p. 10).

Deze opmerkelijke tegenstellingen bevestigen eens te meer de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag en vluchtmotieven.

Gezien voorgaande dient dan ook te worden besloten dat er geen elementen voorhanden zijn op grond waarvan in uw hoofdte kan worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

De door u neergelegde stukken vermogen ook geen ander licht te werpen op voorgaande. De Iraakse identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen, de eerste pagina's van de paspoorten van uzelf en uw kinderen, uw huwelijksakte en uw woonstkaart bevestigen louter uw persoonsgegevens en deze van uw kinderen, uw burgerlijke staat, en uw woonplaats, doch deze spreken zich echter niet uit over de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt noch kunnen zij uw beweerde vrees staven. De Belgische psychologische attesten die u voorlegde hebben betrekking op de periode sinds u in België verblijft, maar voegen niets wezenlijks toe aan uw aanvraag. Dat uw psychologe aanhaalt dat uw klachten het gevolg zijn van de feiten die u in Irak meemaakte, betreft een loutere bewering en volstaat geenszins om de waarachtigheid van deze feiten aan te tonen. Het betreft hier immers enkel een weergave van hetgeen u uw psychologe meedeelde. Een arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke / psychische letsels waar iemand mee kampt doch kan nooit met absolute zekerheid aangeven welke feiten hieraan ten grondslag liggen. Het psychologische verslag volstaat dan ook evenmin om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Volledigheidshalve kan hier nogmaals verwezen worden naar wat hierboven aangaande deze attesten reeds werd opgemerkt. U legde ook de overlijdensakte van uw man voor. Dit stuk toont hoogstens aan dat uw man om het leven kwam, doch toont op geen enkele wijze aan dat hij werd gedood onder de omstandigheden en omwille van de redenen zoals door u geschetst. Kan hier bijkomend worden opgemerkt dat het wel merkwaardig is dat de overlijdensakte als doodsoorzaak 'terroristische aanslag' vermeld. De vaststelling dat dit zo vermeld staat op de overlijdensakte doet dan ook de nodige vragen rijzen bij de authenticiteit van het voorgelegde document. Het is overigens algemeen geweten, zoals ook blijkt uit de beschikbare informatie, dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden en zij aldus sowieso slechts een relatieve bewijswaarde hebben. Uw stelling dat in Irak bij iedereen die wordt doodgeschoten 'terroristische aanslag' wordt vermeld op de overlijdensakte (CGVS1 p. 14), betreft voorts een loutere bewering die u op geen enkele manier weet te staven. Ook al zou het ten andere vaststaan dat in Irak effectief op elke overlijdensakte van iemand die werd doodgeschoten zou worden vermeld, quod non, dan spreekt het voor zich dat het door de door u voorgelegde overlijdensakte geenszins als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan worden weerhouden. Ook al zou uw echtgenoot bij een schietincident om het leven gekomen zijn, dat zulks geschiedde onder de door u geschetste omstandigheden blijkt dan nog geenszins uit het voorgelegde document. U legde nog een kopie voor van een proces-verbaal aangaande de klacht die u indiende na de moord op/ het overlijden van uw man. Een proces-verbaal betreft echter een loutere weergave van de verklaringen die u ten aanzien van de politie aflegde doch toont niet aan dat de aangehaalde feiten zich ook daadwerkelijk hebben voorgedaan zoals door u aangebracht. Voor het overige bevat het proces-verbaal enkel de vaststellingen die door de dienstdoende agenten werden gedaan, i.c. nadat de politie een melding kreeg vond er een spoedinterventie plaats en werd het levenloze lichaam van A.S.Mo. voor zijn huis aangetroffen en dit nadat hij werd beschoten. Ook deze feiten op zich worden vooralsnog niet betwist, doch weerom kan hieruit niet worden afgeleid dat uw man werd vermoord door zijn collega's omdat hij weigerde met hen samen te werken én dat u en uw kinderen omwille hiervan tot op heden gevaar lopen in Irak. De prints van foto's van uw man en uw zoon (kopieën) voegen ook niets wezenlijks toe aan uw aanvraag temeer daar deze foto's zich ook geenszins uitspreken over de feiten die u en uw gezin in Irak zouden hebben meegemaakt en, naar u meent, nog zullen meemaken ingeval van een terugkeer naar Irak.

Dat uw man werkte als ambtenaar voor een waterbedrijf, zoals blijkt uit de foto's van de documenten dienaangaande die u voorlegde, wordt op zich niet betwist. Doch weerom moet worden vastgesteld dat deze stukken voor het overige op zich geen enkele manier uw verklaringen aangaande de problemen die jullie in Irak zouden gekend hebben, onderbouwen. De overige door u voorgelegde stukken, i.c. Turkse visa en vliegtuigtickets van Irak naar Turkije hebben louter betrekking op uw reisweg doch hebben evenmin uitstaan met uw asielmotieven.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn.

Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Najaf te worden beoordeeld.

Het Iraakse zuiden omvat de provincies Babil, Basra, Thi Qar, Karbala, Maysan, Muthanna, Najaf, Qadisiyah en Wasit. Uit de beschikbare informatie (zie de De door u neergelegde stukken vermogen ook geen ander licht te werpen op voorgaande. De Iraakse identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen, de eerste pagina's van de paspoorten van uzelf en uw kinderen, uw huwelijksakte en uw woonkaart bevestigen louter uw persoonsgegevens en deze van uw kinderen, uw burgerlijke staat, en uw woonplaats, doch deze spreken zich echter niet uit over de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt noch kunnen zij uw beweerde vrees staven. De Belgische psychologische attesten die u voorlegde hebben betrekking op de periode sinds u in België verblijft, maar voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Dat uw psychologe aanhaalt dat uw klachten het gevolg zijn van de feiten die u in Irak meemaakte, betreft een loutere bewering en volstaat geenszins om de waarachtigheid van deze feiten aan te tonen. Het betreft hier immers enkel een weergave van hetgeen u uw psychologe meedeelde. Een arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke / psychische letsels waar iemand mee kampt doch kan nooit met absolute zekerheid aangeven welke feiten hieraan ten grondslag liggen. Het psychologische verslag volstaat dan ook evenmin om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Volledigheidshalve kan hier nogmaals verwezen worden naar wat hierboven aangaande deze attesten reeds werd opgemerkt. U legde ook de overlijdensakte van uw man voor. Dit stuk toont hoogstens aan dat uw man om het leven kwam, doch toont op geen enkele wijze aan dat hij werd gedood onder de omstandigheden en omwille van de redenen zoals door u geschetst. Kan hier bijkomend worden opgemerkt dat het wel merkwaardig is dat de overlijdensakte als doodsoorzaak 'terroristische aanslag' vermeld. De vaststelling dat dit zo vermeld staat op de overlijdensakte doet dan ook de nodige vragen rijzen bij de authenticiteit van het voorgelegde document. Het is overigens algemeen geweten, zoals ook blijkt uit de beschikbare informatie, dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden en zij aldus sowieso slechts een relatieve bewijswaarde hebben. Uw stelling dat in Irak bij iedereen die wordt doodgeschoten 'terroristische aanslag' wordt vermeld op de overlijdensakte (CGVS1 p. 14), betreft voorts een loutere bewering die u op geen enkele manier weet te staven. Ook al zou het ten andere vaststaan dat in Irak effectief op elke overlijdensakte van iemand die werd doodgeschoten zou worden vermeld, quod non, dan spreekt het voor zich dat het door de door u voorgelegde overlijdensakte geenszins als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan worden weerhouden. Ook al zou uw echtgenoot bij een schietincident om het leven gekomen zijn, dat zulks geschiedde onder de door u geschetste omstandigheden blijkt dan nog geenszins uit het voorgelegde document. U legde nog een kopie voor van een proces-verbaal aangaande de klacht die u indiende na de moord op/ het overlijden van uw man. Een proces-verbaal betreft echter een loutere weergave van de verklaringen die u ten aanzien van de politie aflegde doch toont niet aan dat de aangehaalde feiten zich ook daadwerkelijk hebben voorgedaan zoals door u aangebracht. Voor het overige bevat het procesverbaal enkel de vaststellingen die door de dienstdoende agenten werden gedaan, i.c. nadat de politie een melding kreeg vond er een spoedinterventie plaats en werd het levenloze lichaam van Abdulriha Sahib Mo. voor zijn huis aangetroffen en dit nadat hij werd beschoten. Ook deze feiten op zich worden vooralsnog niet betwist, doch weerom kan hieruit niet worden afgeleid dat uw man werd vermoord door zijn collega's omdat hij weigerde met hen samen te werken én dat u en uw kinderen omwille hiervan tot op heden gevaar lopen in Irak. De prints van foto's van uw man en uw zoon (kopieën) voegen ook niets wezenlijks toe aan uw relaas temeer daar deze foto's zich ook geenszins uitspreken over de feiten die u en uw gezin in Irak zouden hebben meegemaakt en, naar u meent, nog zullen meemaken ingeval van een terugkeer naar Irak. Dat uw man werkte als ambtenaar voor een waterbedrijf, zoals blijkt uit de foto's van de documenten dienaangaande die u voorlegde, wordt op zich niet betwist.

Doch weerom moet worden vastgesteld dat deze stukken voor het overige op zich geen enkele manier uw verklaringen aangaande de problemen die jullie in Irak zouden gekend hebben, onderbouwen. De overige door u voorgelegde stukken, i.c. Turkse visa en vliegtuigtickets van Irak naar Turkije hebben louter betrekking op uw reisweg doch hebben evenmin uitstaan met uw asielmotieven.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is. **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de Iraakse autoriteiten de controle hebben over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de Popular Mobilisation Forces (PMF) zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving. De negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waren niet rechtstreeks verwikkeld in het offensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De PMF rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Dit belet evenwel niet dat ISIS nog steeds terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

In Zuid-Irak zijn de activiteiten van ISIS grotendeels gelimiteerd tot de provincie Babil. Er is slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten toe te schrijven aan de groepering. Deze vinden voornamelijk plaats in en rond de stad Jurf al-Shakhr, gelegen in het noorden van de provincie Babil, en hebben de leden van de PMF en de ISF als doelwit. Na de herovering van de stad op ISIS in 2014 is de soennitische bevolking verdreven door sjiitische milities. Anno 2021 is Jurf al Sakhr nog steeds in handen van de sjiitische milite Kata'ib Hezbollah. Het is de oorspronkelijke soennitische bevolking nog steeds niet toegestaan om terug te keren naar de stad.

Het geweld in Zuid-Irak is voornamelijk tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer interof intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eengerelateerd geweld. Hoewel de autoriteiten moeilijkheden ondervinden om het tribale geweld en het militiegeweld in te dijken blijft het aantal burgerdoden beperkt. Het geweld dat wordt aangewend door de sjiitische milities is meer gericht van aard. Het gebeurt dat dergelijk geweld als tribaal geweld afgedaan wordt, daar de autoriteiten de betrokkenheid van de milities niet durven te onderzoeken.

In Zuid- Irak vinden er eveneens geregeld aanslagen plaats op konvooien van de internationale coalitie. Deze aanvallen zijn een gevolg van de geopolitieke spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran en eisen doorgaans geen burgerslachtoffers.

Sinds 2011 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening waarmee het Iraakse zuiden kampt, aangeklaagd. Net zoals in Bagdad vonden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige anti-regeringsprotesten plaats. Nadat deze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels stilgevallen waren, hernamen de protesten in mei 2020 hoewel er minder burgers aan deelnamen. Tegen het einde van 2020 escaleerden de protesten in Thi Qar en Basra opnieuw nadat activisten het doelwit waren geworden van geweld. Ook in 2021 vonden er in verschillende steden in Zuid-Irak (soms gewelddadige) demonstraties plaats. De verschillende veiligheidsactoren in Zuid-Irak reageren met buitensporig, dodelijk geweld op deze protesten. Ook buiten de demonstraties kunnen activisten het slachtoffer worden van ernstige mensenrechtenschendingen. Op 10 oktober 2021 werden er parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De verliezende partijen zoals de Fateh Alliantie (de sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities) aanvaardden de uitslagen niet en hebben op verschillende plaatsen in Irak betogingen georganiseerd.

Deze betogingen verliepen niet altijd vreedzaam en leidden af en toe tot schermutselingen met de ordediensten. Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

*Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden naar Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.*

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Najaf in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Najaf een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Najaf. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen, moet worden besloten dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Ook wat betreft uw dochters S.S.A.S. (OV. 8.719.618) en M.A.S.S. (O.V. 8.719.510) werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van:

“• Art. 3 EVRM;

- artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).”

Verzoekster vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting inzake het voordeel van de twijfel.

Verder ontwikkelt zij het middel als volgt:

"b) Verlening van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980)

OVERWEGENDE DAT de aanvrager echte angsten heeft in het geval van een terugkeer naar IRAQ. Dat zijn angst gebaseerd is op het volgende:

- *Dat haar familie wordt gedood door dezelfde schoten als haar man;*
- *Het gedwongen huwelijk van zijn twee dochters M. en S..*

Dat de tegenpartij niet betwist dat haar man is vermoord.

dat de opposant niettemin van mening is dat deze vrees geen verband houdt met het vertrek van verzoekster uit IRAQ.

Dat de wederpartij de claim niet geloofwaardig acht op grond van het feit dat :

- *Bewijs van de beperking van de vrijheid van zijn kinderen;*
- *Geen geloofwaardigheid in het conservatieve milieu;*
- *Geen poging tot bemiddeling;*
- *Verschillende tegenstrijdigheden in het verhaal.*

Dat deze elementen niet volstaan om de vrees van de aanvrager in twijfel te trekken. Dat deze elementen om de volgende redenen worden betwist:

- *De tegenpartij heeft geen rekening gehouden met de specifieke context van Nadjaf*
- *De moord op haar man staat niet ter discussie;*
- *Het is niet betwistbaar dat er voor het overlijden een huwelijksaanzoek is gedaan;*
- *Het wordt niet betwist dat de zoon M. werd bedreigd en naar TURKEY vertrok, hij is momenteel in BELGIË. Hij vroeg bescherming aan op 10.01.2020 (SP: 8.976.288);*
- *Geen grote tegenstrijdigheden tussen verzoekster en haar kinderen;*
- *De documenten werden in het origineel gearhiveerd;*
- *Geen rekening houden met een alleenstaande moeder in Najaf met vijf kinderen.*

OVERWEGENDE dat de wederpartij zich erover beklaagt dat verzoekers de documenten niet hebben meegenomen

DAT de aanvragers geen tijd hadden om ze te nemen.

DAT is de reden waarom verzoekers hebben verzocht dat deze documenten aan hen worden toegezonden.

DAT dit de geldigheid ervan niet in twijfel kan trekken.

Dat de wederpartij op geen enkel moment uitlegt hoe de ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming overgelegde documenten vals zijn.

OVERWEGENDE dat M. en S. de vrijheid hebben om een hoofddoek te dragen, een facebookaccount te hebben, om te studeren is een teken van vrijheid in de culturele context van de NAJAF.

Dat de verzoekers alle beperkingen van hun vrijheid op de NAJAF hebben uitgedrukt, met inbegrip van het reizen naar de universiteit met derden om religieuze voorschriften te volgen om zich aan de wil van hun oom te onderwerpen.

DAT S. en M. niet alle vrijheid hadden die zij wensten.

DAT ze alleen naar de universiteit konden gaan.

DAT ze niet naar andere plaatsen konden gaan.

OVERWEGENDE dat de aanvrager geen andere keuze had dan het huwelijksaanzoek te aanvaarden.

Dat al dit bewijsmateriaal getuigt van de door de aanvrager geuite vrees of op zijn minst een basis vormt voor een prima facie zaak.

Dat de status van vluchteling aan de aanvrager wordt toegekend.

OVERWEGENDE dat in het onwaarschijnlijke geval dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel zou zijn de status van vluchteling niet toe te kennen aan verzoekster noch de subsidiaire

bescherming, en dat hij zich onvoldoende geïnformeerd acht, er reden toe is om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden naar de CGVS voor een nieuw onderzoek.

Dat verzoekster aantoont dat het CGVS de situatie niet correct heeft geschat, en dat uit dezen hoofde alleen al de bestreden beslissing minstens moet vernietigd worden voor bijkomend onderzoek.

Dat aldus de redenen opgegeven in de beslissing blijken geven van bepaalde lacunes binnen het CGVS en niet beantwoorden aan de verplichting om een nauwkeurig en aandachtig onderzoek te doen van alle elementen van de zaak.

Dat de verwerende partij dus zijn motivatieplicht schendt en dat de zaak bijgevolg opnieuw moet worden bestudeerd.

Dat het dus past de genomen beslissing van de CGVS te vernietigen.

c) Subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980)

OVERWEGENDE dat de wederpartij geen rekening heeft gehouden met de huidige veiligheidssituatie van de NAJAF.

[...]

Dat er in november 2019 opnieuw doden zijn gevallen onder de demonstranten, waarbij de botsingen met de Iraakse veiligheidstroepen steeds bloediger worden: [...]

Zeer recentelijk, begin januari 2020, werd Irak het toneel van botsingen tussen de Verenigde Staten en Iran, die in het hele land tot zeer grote spanningen hebben geleid: [...]

Dat een ander artikel de ernst van de situatie uitlegt: [...]

Dat IRAQ momenteel dus het toneel is van botsingen tussen de Verenigde Staten en de IRAN, terwijl de situatie daar sinds alle demonstraties in oktober 2019 al zeer onstabiel is.

Dat de inwoners niet meer kunnen leven onder erbarmelijke leef- en hygiënische omstandigheden en nu de gewapende conflicten van andere landen moeten doorstaan.

Dat het geweld nog steeds extreem is in Irak, waar demonstraties eindelijk de schijn van oorlogsscènes wekken.

Dit de situatie daar zeer ernstig is en dat de vrees van de aanvrager dus terecht is.

Dat er dus een reëel risico op reële schade bestaat in het geval van toegang tot Iraaks grondgebied en in het geval van terugkeer naar Basra.

Dat er in IRAQ bovendien nog steeds regelmatig aanslagen en zelfmoordaanslagen in het land plaatsvinden. Dat de veiligheid in IRAQ onstabiel blijft.

Dat de Iraakse regering erin moet slagen het gewelddadige verleden naar behoren aan te pakken en haar burgers een goede levensstandaard te bieden. Anders blijft het een broedplaats in IRAQ voor nieuwe conflicten en terreur.

DAT de verwijdering van verzoekster op zich een onmenselijke en vernederende behandeling zou zijn.

DAT volgens het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken van deze 26.06.2019,

[...]

Dat volgens het Canadese ministerie van Buitenlandse Zaken niet wordt aanbevolen om naar IRAQ te reizen vanwege de onstabiele, onvoorspelbare en potentieel gevaarlijke veiligheidssituatie (Buitenlandse Zaken Canada, 26.07.2019).

Dat is volgens het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken : [...]

DAT AMNESTY INTERNATIONAL maakt zich zorgen over willekeurige arrestaties, gedwongen verdwijningen, de rechten van ontheemden, de collectieve bestraffing van personen die ervan verdacht worden tot het maatschappelijk middenveld te behoren, seksueel geweld, met inbegrip van seksuele intimidatie, verkrachting en seksuele uitbuiting. De organisatie maakt zich ook zorgen over oneerlijke processen van doodstrafzaken en over de vrijheid van meningsuiting, vergadering en vereniging.

Dat AMNESTY INTERNATIONAL van mening is dat IRAQ ondanks het feit dat het partij is bij tal van mensenrechtenverdragen, zijn verplichtingen op het gebied van de mensenrechten ter plaatse niet nakomt, waardoor de bescherming en bevordering van de mensenrechten in het land wordt ondermijnd. De Iraakse wetgever heeft ook wetten aangenomen die de mensenrechten schenden, willekeurige arrestaties en gedwongen verdwijningen blijven voortduren.

Dat al deze elementen in tegenspraak zijn met de bevindingen van het Bureau van de commissaris met betrekking tot de situatie in het zuiden van IRAQ.

Dat de tegenpartij haar informatie over de situatie in IRAQ en de huidige en zeer reële spanningen niet heeft geactualiseerd.

Dat de Grievor derhalve van mening is dat de redenen die worden aangevoerd om tot een negatieve beslissing te komen onvoldoende, onjuist en ontoereikend zijn en dat een instantie die onafhankelijk is van het CGVS hem op zijn minst zou kunnen horen over wat hem door het CGVS wordt verweten.

Dat het in casu passend is om verzoeker in de gelegenheid te stellen zich te verdedigen en zijn argumenten voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naar voren te brengen.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster vier (niet-geïnterpreteerde) krantenartikelen (getiteld: *“Irak / Manifestations: des renforts sécuritaires à Bassora”; “Abou Mehdi al-Mouhandis, aussi tué dans la frappe américaine, était l’homme de l’Iran à Bagdad”; “Indignation en Irak après des raids meurtriers américains contre une faction pro-Iran”; “Affrontements armés entre manifestants et forces de sécurité irakiennes”*).

2.3. Bij aanvullende nota van 22 september 2022 voegt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van mei 2019;
- EUAA *“Country Guidance Note: Iraq”* van juni 2022;
- COI Focus *“Irak – Veiligheidssituatie”* van 24 november 2021;
- EUAA *“Country of Origin Report Iraq: Security situation”* van januari 2022;
- EUAA *“COI Report: Iraq – Internal mobility”* van 5 februari 2019.

2.4. Bij aanvullende nota van 29 september 2022 voegt verzoekster 6 krantenartikelen inzake de situatie in Bagdad en Irak:

- France 24, *«Irak: manifestations rivales à Bagdad dans un contexte de crise politique»* (1/08/2022);
- Le Soir, *«Irak: la nouvelle mise en garde de la Belgique»* (2/09/2022);
- TF1, *«Crise en Irak: 23 morts dans la «Zone verte» de Bagdad, un couvre-feu en vigueur»* (29/08/2022);
- Léman Bleu, *«Sadr annonce quitter la politique, chaos à Bagdad»* (29/08/2022);
- Atalayar, *«Une nouvelle fracture dans le bloc chiite entraîne l’Irak dans l’abîme»* (9/09/2022);
- RTS, Adel Bakawan: *«Toutes les conditions sont réunies pour que l’Irak entre en guerre civile»* (1/09/2022).

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

5. Verzoekster volhardt in het verzoekschrift in haar tweevoudige vrees, met name dat zij en haar kinderen zullen worden gedood door de moordenaars van haar echtgenoot en dat verzoeksters twee dochters M. en S. zullen worden uitgehuwelijkt aan hun neven.

In navolging van verweerder hecht de Raad op basis van de elementen in het dossier geen geloof aan verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging.

Dienvolgens blijkt:

- verzoeksters zoon Mo. haalt in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming grotendeels dezelfde motieven aan als verzoekster en in zijn hoofde nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien (i) zijn verklaringen inzake de moord op verzoeksters echtgenoot onvolledig en hypothetisch zijn en tegenstrijdigheden bevatten en (ii) hij incoherente en (met andere gezinsleden) tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd inzake de vrees voor uithuwelijking van M. en S. (beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeksters zoon Mo. van 24 mei 2022, toegevoegd aan het administratief dossier, blauwe map, stuk 5);

- verzoekster tracht een beeld te schetsen van een conservatief en strikt milieu, waarin zij en haar dochters amper enige vrijheid hadden: dit strookt niet met de vaststelling dat haar dochters mochten studeren, zij elk eigen sociale media profielen hebben en zij geen toestemming nodig hadden om uitstapjes te maken;

- indien verzoeksters schoonbroers daadwerkelijk zoveel macht hadden en een stevige claim legden op verzoeksters dochters, kan niet worden ingezien dat verzoeksters echtgenoot, als jongste broer, hun eis zomaar naast zich heeft kunnen neerleggen toen ze hem voor zijn dood spraken over een uithuwelijking;

- de vaststelling dat verzoekster erop stond dat haar dochters hun studies eerst nog afmaakten, en wat zij ook deden, ondermijnt de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de voorgehouden vrees;

- verzoekster heeft geen enkele poging gedaan om – desgevallend via bemiddeling – aan de geplande gedwongen uithuwelijkingen van haar dochters te ontkomen;

- verzoekster en haar kinderen leggen tegenstrijdige verklaringen af inzake de laatste weken die ze spendeerden in Irak voor vertrek, hun paspoorten, het contact met hun zoon/broer Mo. en het onderzoek van hun zoon/broer naar de verdwijning van hun echtgenoot/vader.

Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het volharden in haar vluchtrelaas, het louter opsommen van niet betwiste elementen (de specifieke context van Najaf, de moord op haar man, het huwelijksaanzoek, de bedreigingen aan het adres van haar zoon, afwezigheid van grote tegenstrijdigheden, het feit dat verzoekster alleenstaande moeder is), het benadrukken dat S. en M. niet alle vrijheid hadden, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit kan evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht, waarmee verzoekster er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Inzake de door verzoekster bijgebrachte stukken wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“De door u neergelegde stukken vermogen ook geen ander licht te werpen op voorgaande. De Iraakse identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen, de eerste pagina's van de paspoorten van uzelf en uw kinderen, uw huwelijksakte en uw woonstkaart bevestigen louter uw persoonsgegevens en deze van uw kinderen, uw burgerlijke staat, en uw woonplaats, doch deze spreken zich echter niet uit over de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt noch kunnen zij uw beweerde vrees staven. De Belgische psychologische attesten die u voorlegde hebben betrekking op de periode sinds u in België verblijft, maar voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Dat uw psychologe aanhaalt dat uw klachten het gevolg zijn van de feiten die u in Irak meemaakte, betreft een loutere bewering en volstaat geenszins om de waarachtigheid van deze feiten aan te tonen. Het betreft hier immers enkel een weergave van hetgeen u uw psychologe meedeelde. Een arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke / psychische letsels waar iemand mee kampt doch kan nooit met absolute zekerheid aangeven welke feiten hieraan ten grondslag liggen. Het psychologische verslag volstaat dan ook evenmin om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Volledigheidshalve kan hier nogmaals verwezen worden naar wat hierboven aangaande deze attesten reeds werd opgemerkt. U legde ook de overlijdensakte van uw man voor. Dit stuk toont hoogstens aan dat uw man om het leven kwam, doch toont op geen enkele wijze aan dat hij werd gedood onder de omstandigheden en omwille van de redenen zoals door u geschetst. Kan hier bijkomend worden opgemerkt dat het wel merkwaardig is dat de overlijdensakte als doodsoorzaak ‘terroristische aanslag’ vermeld. De vaststelling dat dit zo vermeld staat op de overlijdensakte doet dan ook de nodige vragen rijzen bij de authenticiteit van het voorgelegde document. Het is overigens algemeen geweten, zoals ook blijkt uit de beschikbare informatie, dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden en zij aldus sowieso slechts een relatieve bewijswaarde hebben. Uw stelling dat in Irak bij iedereen die wordt doodgeschoten ‘terroristische aanslag’ wordt vermeld op de overlijdensakte (CGVS1 p. 14), betreft voorts een loutere bewering die u op geen enkele manier weet te staven. Ook al zou het ten andere vaststaan dat in Irak effectief op elke overlijdensakte van iemand die werd doodgeschoten zou worden vermeld, quod non, dan spreekt het voor zich dat het door de door u voorgelegde overlijdensakte geenszins als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan worden weerhouden. Ook al zou uw echtgenoot bij een schietincident om het leven gekomen zijn, dat zulks geschiedde onder de door u geschetste omstandigheden blijkt dan nog geenszins uit het voorgelegde document. U legde nog een kopie voor van een proces-verbaal aangaande de klacht die u indiende na de moord op/ het overlijden van uw man. Een proces-verbaal betreft echter een loutere weergave van de verklaringen die u ten aanzien van de politie aflegde doch toont niet aan dat de aangehaalde feiten zich ook daadwerkelijk hebben voorgedaan zoals door u aangebracht. Voor het overige bevat het proces-verbaal enkel de vaststellingen die door de dienstdoende agenten werden gedaan, i.c. nadat de politie een melding kreeg vond er een spoedinterventie plaats en werd het levenloze lichaam van A.S.Mo. voor zijn huis aangetroffen en dit nadat hij werd beschoten.*

Ook deze feiten op zich worden vooralsnog niet betwist, doch weerom kan hieruit niet worden afgeleid dat uw man werd vermoord door zijn collega's omdat hij weigerde met hen samen te werken én dat u en uw kinderen omwille hiervan tot op heden gevaar lopen in Irak. De prints van foto's van uw man en uw zoon (kopieën) voegen ook niets wezenlijks toe aan uw relaas temeer daar deze foto's zich ook geenszins uitspreken over de feiten die u en uw gezin in Irak zouden hebben meegemaakt en, naar u meent, nog zullen meemaken ingeval van een terugkeer naar Irak. Dat uw man werkte als ambtenaar voor een waterbedrijf, zoals blijkt uit de foto's van de documenten dienaangaande die u voorlegde, wordt op zich niet betwist. Doch weerom moet worden vastgesteld dat deze stukken voor het overige op zich geen enkele manier uw verklaringen aangaande de problemen die jullie in Irak zouden gekend hebben, onderbouwen. De overige door u voorgelegde stukken, i.c. Turkse visa en vliegtuigtickets van Irak naar Turkije hebben louter betrekking op uw reisweg doch hebben evenmin uitstaan met uw asielmotieven. Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is."

In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt in het verzoekschrift, kan uit de bestreden beslissing niet blijken dat verweerder zich erover beklaagt dat verzoekster en haar kinderen de documenten niet hebben meegenomen.

Waar verzoekster daarnaast stelt dat verweerder op geen enkel moment uitlegt hoe de bijgebrachte documenten vals zijn, gaat zij er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal, alsook de Raad, kunnen immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar hun oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. De feitenrechter vermag bewijswaarde te ontzeggen aan een door een partij bijgebracht stuk indien het onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. Dit behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de bodemrechter (RvS nr. 253.447 van 1 april 2022)

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de update en analyse van verweerder ingevolge de aanvullende nota van 22 september 2022, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Zuid-Irak, in het bijzonder in Najaf, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De door verzoekster bijgebrachte landeninformatie en persartikels (bij verzoekschrift en aanvullende nota) tonen, mede gelet op de update van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak zoals meegedeeld door verweerder in de aanvullende nota van 22 september 2022, niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd.

De bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie en persartikels, alsook de aanvullende informatie van verweerder, bevestigen immers het geweld in Irak en in Zuid-Irak dat in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van verweerder wordt beschreven en liggen in het verlengde van de motivering in de bestreden beslissing.

De in het verzoekschrift geciteerde artikels betreffen de periode eind 2019 – begin 2020 en handelen over geweld in het kader van demonstraties en geweld in het kader van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Irak. In navolging van verweerder dient vastgesteld dat er in het kader van de geopolitieke spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran doorgaans geen burgerslachtoffers vallen en dat het met de betogingen gelieerde geweld doelgericht van aard is en niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het in het verzoekschrift geciteerde reisadvies betreft geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door verzoekster bij de aanvullende nota van 29 september 2022 neergelegde stukken betreffen de situatie in Bagdad (stukken 1-3, bij aanvullende nota van 29 september 2022), terwijl verzoekster afkomstig is uit Zuid-Irak, meer bepaald uit Najaf. De overige stukken (4-6, bij aanvullende nota van 29 september 2022) betreffen de politieke situatie in Irak, maar gaan evenmin in op de veiligheidssituatie in verzoeksters regio van herkomst.

Verzoekster brengt bijgevolg geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS